

6. Cesar in herai.

52 2/30

Jevevkrat je zivel premozen in
kudozelen grof, ki sta bila iz cesarjem
taklo prijatelja, da je cesar vekrat
grofa povabil na svoj koril. To
dobroto je namizno želel grof
povniti cesarju. Vekrat ga je volil
na svojo pojivino, vtero meni napravi
ti, na čast njemu in njegovem
prijateljam, der, grof povabi, da bodo
eni dan, cesarja in druge na gostijo,
ki rebo ab hajola, vtero boke povabil
sam cesar iz svojim povelom.

Cesar je bil radoveren in moder,
Natkens je želel poznevit, kaj govo,
rijo onjem hinstua ali podložniki,
Grof mu tudi ni nič povabel, ki se
mu je obratol preveč hinavsko in
prikizneno. Napravi se kat herai
ter se gova med podložniki kat
proizak. Prive v netko mesto,
precej se mu pridruži drug
herai, hca prijarno odgovori:

Wo Prijatelj. Dobro jutro!
odgovori mu cesar!

Bog vaj!

Myraia ga berai:

Wo prijatelj si žè obedoval? —

Ne, pravi cesar, Memi ni ta kraj
ni prav znan,

Berai pravi: Memi na dober,
ljubi prijatu. Porodi mi toliko, da
hom nil glazek žganja; da se
malo okrepim. Tu da hom potlej
bolje korajžno berait. Vpam, da
hom komalo toliko dobil, da ti hom
pošteno veruil!

Cesar si ne da dvakrat reči,

Mu porodi desetko. Berai vesel
mu rečè: Zmano pojiti ga boi tudi
ti en glazek! Ž žganjem, pravi cesar,
nirva prijateja. To je ena zapeljiva
pijara, ktor se jo navadi. Tu nirva
znajnosti, da bi se brzdal. Ga pogubi.
Kajti pojiti nam. Jas te hom tukaj
pocakal.

Wo pride berai iz Krime. Pravi:
Khala Bogu, sedaj sem dober. Som
general do drevi. Sedaj te sočno
pejva prositi po mestu, da se narva
prevec ne zapozui. Wo po vseh
hišah me dobre in umilene ljudi
poprosita; potem se loma izčakala
na drugem kraju mesta.

Mo na drugem kraju mesta
priveta Kujaj. Prasa kerai cesarja:
Mo prijati, kako si kaj upravit?

Cesar mu prave:
Se ne bom nii kvalil. Porod
no me vzmirjati in djati. Kaj
ve kerainm, tu se lahko stuzim
za klappa.

Sevai se pohvali:
Meni je ito prav voler.
Sevaj ti lahko nemnem tiste solive,
Ni potrelha, pravi cesar, lahko
pocakam.

Sevai pravi:
Se za even stacion nem
prav voler.

Prasa cesar:
Kije se? —
Kno voliso vro nova.
Pone kerai. =
Ali se onli nec kis?

Prasa cesar.
Ali ne nes?
Se inli kerai.
"Nii ne nem."
"Nvvrne cesar."

"Glejga heraka", mu zavrne
herai, "leser in usa njegova družina
pride tje u gosti. In mnogo drugih
govorov. Sternejst vni že priprav-
ljajo za goste. Pejua tje prouiti gotovo
upam koma dobro upravlja."

leser je znanetoni zadovolen
in reie:

"Se pejua! Saj sem že laien,
vromim ie koma kaj prida vam
volila vudi, ker nimajo ste do
mhojov."

herai mu priliti:

"No se ti ravno tako govdi
kokes meni. In ne vodi tako
neumen!"

Potem jo useneta tje, ko
dorzeta na svojo mesto.

kerie herai:

"Poiakaj me tukaj, grem
najpoprej ukahno, ie li se
volilo kaj jivine?"

No herai stoji u kuhino
pozivati poste:

Mvalen hoi jezun koristus!

Sam odgovori:

Na nekomaaj, Amen.

doino mu besedo prestrizjelo
in oparajajo!

"Noj, kaj išete tekej?" —
"Ovbe, za eno malo jurine
vas ponižno prosim o kajjim
imenu, è vams je kaj ustalo?"

"Pri nas se ne utegnemo,
mu ničesjo, zheraini o kvasjati,
pojiti nam vregam, faj je
nei nis!"

Derai se žalosten obrne, in
gre tiho skuz vrata na mostaj;
potem po ganku, vprezno in
lastno glava razna divia jevila noter
skuz obro. Tako, da ga ni nihko
opazil. Slovo je ze stegnil, da bi
znaknil eno jev. No čuje, da je
kuchar rekkel potreičku: Na to le
jev pazi, da to pravo postavis
pred cesarja — kajti ta je ostru²
ljena, da jo vedo vsuzi ne voli!

Derai, no to čuje se zelo pre-
stasi. Ni bil nei laien. Zo je
hitro pobral. No prive, ves plaien
vo komorah, cesarja, ga ta upraša:
Ali si kaj volil za jist?

Ni nisem Jolil, odgovori,
pa tudi nisem nei laien. Kar
ročno pejva stvar. To so čudni
hude. —

Kaj ne nisi od njeh? ga
praria cesar.

Oj kaj ti ti pravil, mu
reie besai, naj mi ne boi ver
jet. Zakaj ne, mu reie cesar,
če mi boi popravnini povedal
kom že verjet.

Poglej, pripoveduje naprej
besai, cesari bojo stupa vati
med jet. —

Mo ne more biti "zavza"
me se cesar.

Jaj prisrežem, če na to
prive! pravi besai, in
cesari bi rad povedal, da naj
bi papil, ako prive v gosti. Glej
stegnil sem roko, da bi izmaknil
eno jet, tako mi je videlo, ko
to čujem.

Cesar na to pravi:

To se lahko zgodi, vem za njegovo hišo. Pojdi z mano, da ti jo pokazem. In mi povej kaj si čutil.

Sever mi odvrne:

Bož zna kako je vale. Per pridema prepozno. Dva rja nimama, da hi se peljala po železnici.

Mi ne stih, reče mi cesar, sem iz parnikom znan. Naja ho pripeljal uhozeine.

No če je tako, reče herai, gremo in pazi, da nama se neprimeni. Kaha neprimika, kakot se heraiam nekrat zgodi, da jim vajo sprem, stuo na dom, če se prenei utuje. Kraje govajo.

ko priveta v mesto, pred cesar, jovo hišo. Severi ostvni in v prava: Ali je ta cesarjona hiša? No mi cesar potvdi, Pravi:

Bozasona ta je lepa. Take nisem videl, kar imam to glavo.

Cesar mi reče: Da naj zunanji
prijatelj. Pojdem noter sam, strahom
prijateljuje kerai svoje vrste. Pojke
guzarstvo obležien mlad človek in
mi reče: Noter stopite! Mo prijke
prvo roho mi prinese novo obleko.
Mi ho jo kerai oblejje, izgledal je
ko pravi korenjak, v resnici mi
nevel kaj mi priel. Dajo mi žesti
in piti, da se je jekensrat gostens
okreval.

Potem prijke cesar v njemu
u cesarski opravi. Da je bil prej
mi vručnik, ga ni spravnel, Mi
ga prasa:

Kaj mi veste od tistega grofa?
Vare verianstvo! ali vam mi
moj vručnik, ki je il najprej
noter poneval?

Me je spravnil, odgovori
cesar, samo če je resnica?

Kerai mi pone, kako je il
govoriti.

Dobro, mi reče cesar, pojidi
z mano na korit tje k titinim grofu.

Zakaj ne, reče herai, če to zahteva
vaša veličanstvo.

Ko pridejo v gostijo so jih
sprejeli z veliko častjo, cesarji in
njegovim spremstvu vložijo prvo
mesto. Pred cesarja gostavijo prvo
kupico. Cesar jo ne sprejme, Postaja
ni jo pred grofa. In mi reče:
Da njemu kot ničemu gospodarju
gre prva čast, grof se prestraši:
- Ne more ni drugaj pomagati -
Na izhite struzi. Čez pet minut
se mesto zgornji potleh.

Ko grof ni imel vlezov,
reče cesar herai: No ti
herai nekaj bom telu dal
grofovo kogatijo - ugotovim
ko ona herai - in si mihi
vlasti - ko si jo tujemu roko
stegniti. - Šas se imenovat
grof Dolgorok.